

बैज्ञानिक भूमिसुधार तरीका

लेखक प्रकाश पौडयाल

डा बद्री पोखेल र सोमत घिमिरेको क्रान्तिकारी कि वैज्ञानिक भूमिसुधार लेख पढेपछी त्यस्मा केही थप्तलाग्यो । लेखमा भनीएभै नेपालको राजनीतिमा भूमिसुधार सम्बन्धी मुदा कुनै नौलो हैन । तर समाधान गर्ने वैज्ञानिक उपायको बारेमा भने ज्यादै कम लेख र पढन पाईन्छ । जबसम्म हामी यो समस्यालाई राजनीतिवाट माथी उठेर व्यवहारीक र वैज्ञानिकरूपमा छलफल गर्दैनौ तबसम्म यो समस्या समाधान हुन सक्दैन । सामन्तहरूबाट जग्गा लिएर जग्गा नभएकाहरूलाई बाढ्ने राजनीतिक भाषण गर्न जती सजीलो छ व्यवहारमा त्यो काम अत्ययन्तै कठीन र अवैज्ञानिक छ र आर्थिक रूपमा हानीकारक छ । जती सरकार आए सबैले यस मुद्यालाई समाधान गर्ने भन्दा पनी राजनैतीक फाईदा लीने उधेश्यले प्रयोग गरेका कारण यस्को समाधान अहिले सम्म नभएको हो ।

नेपालको जनसंख्या प्रत्येक दिन बढ्दैछ । परिवार टुक्कीने र भिन्द हुने कम बढ्दैछ । विश्वको सबैभन्दा वडी जनसंख्या भएको राष्ट्रसंगको खुला सिमाना को नकारात्मक प्रभाव

दिन प्रतिदिन बढ्दो छ । यस्ता विभिन्न कारणले भुमीहीन परिवारको संख्या बढिरहेको छ । यस्तोमा कुनैपनी राजनीतिक पार्टीले भुमीहीन र सुकुम्बासीहरूलाई घर जग्गा बाढ्छु भन्दै हिड्छ भने त्यो एउटा कुर्सीमा जान बाडेको फोस्टो सपना बाहेक केही हैन । त्यस्मा कसैले विश्वाश गनु हुदैन । बरु त्यस्को सटा ससकारले यस्ता भुमीहीन परिवारको लागी रोजगारी सृजना गर्ने, व्यवसाय गर्न सहुलीयत ऋण उपलब्ध गराउने, व्यवहारीकरूपमा घरभाडा सम्बन्धी नियम कानुन बनाउने र निजी क्षेत्रलाई कन्डोमोनीम (धेरैतले धरमा केही कोठा वा एउटा तल्ला किनेर बस्ने व्यवस्था) वा एपार्टमेन्टको विकासमा अघी बड्न प्रोत्तास्हीत गर्ने जस्ता योजना ल्याउनु उपयुक्त हुन्छ ।

नेपालमा भूमिसुधारकोलागी सबैभन्दा पहिले भुमिलाई तीन समुहमा विभाजन गर्न आवश्यक देखिन्छ । जस्मा पहिलोमा आवासीय क्षेत्र, दोस्रोमा कृषी क्षेत्र र तेस्रोमा प्राकृतीक क्षेत्र तोक्नु पर्दछ । त्यसपछी यी तीनै क्षेत्रमा उपभोक्ता समुह गठन गर्नु पर्दछ र निम्न क्षेत्रको

उद्योग्य अनुसार बिभीन्न उपाय प्रयोग गर्नु पर्दछ

।

आवासीय क्षेत्रमा भूमिसुधार गर्ने उपाय : सहरी क्षेत्रमा भएका पुराना र सागुंरा बस्तीलाई एकिकृत गरी उपभोक्ता समुह गठन गर्नु पर्दछ । जस्तो काठमान्डौको असन क्षेत्रमा घरहुनेहरुले आपसमा मिलेर निजी संस्था खोल्ने र उक्त क्षेत्रलाई सोहि उपभोक्ता समुहले मात्र प्रयोग गर्ने पाउने गरी आवास क्षेत्र, व्यापार क्षेत्र र मनेरञ्जन क्षेत्रको रूपमा पुन निर्माण गर्ने । पर्याप्त जग्गा निकाल सकेसम्म धेरै तल्लाभएको घर र व्यापारीक भवन निर्माण गर्नु पर्दछ । मानौ असनका पचास घरधुरी मिलेर समुह बनाएमा उनीहरुको पचास घर भत्काएर एउटा पचास तले एपार्टमेन्ट, एउटा पांचतले डिपार्टमेन्टल स्टोर जस्ता व्यापारीक भवन निर्माण गर्ने र बाँकी भएको जग्गामा पार्क बनाउने । एक परीवारलाई एक तल्ला भागलगाउने । उक्त व्यापारीक भवनबाट आएको नाफा तीनै पचास परीवारले समानूपातीक रूपमा बाडेर लीने र संस्थाको रूपमा सरकारलाई राजश्व तीर्ने ।

कृषीयोग्य क्षेत्रमा भूमिसुधार गर्ने उपाय : वरीपरी खुल्ला भएका जग्गाका जग्गाधनीहरु मिलेर सामुहिक संस्था खोल्ने । प्रत्येक जग्गाधनी

संग भएको जग्गाको क्षेत्रफलको राम्रो संग अभीलेख राख्ने । सोहि अभीलेखको आधारमा शेयर वितरण गने । त्यसपछी उक्त सबै जग्गालाई एउटै सिमानाभीत्र ल्यन्डस्केपींग गर्ने र आपसी सहमती र जग्गाको भौगोलीक विशेषतको आधारमा बैज्ञानिक तरीकाले कृषीपालन गर्ने । उक्त कृषीपालन बाट भएको नाफलाई शेयर स्वामीत्वको आधारमा बांडफांड गर्ने र संस्थाको रूपमा सरकारलाई आवश्यक राजश्व तीर्ने ।

प्राकृतीक क्षेत्रमा भूमिसुधार गर्ने उपाय : क्षेत्रीय स्तरमा उपभोक्ता समुह गठन गनेर भौगोलीक विशेषताको आधारमा सामुहिक वन, पार्क, बन्यजन्तु आरक्षण, पर्यटकीय क्षेत्र जस्ता आर्थिकलाभ पनी हुने र पर्यावरणमा पनी सुधार हुने क्षेत्रमा विवास गर्न सकिन्छ । आर्थिक लाभ गर्ने तरीकाले व्यवसायीक वन, व्यवसायीक पर्यटन, व्यवसायीक पार्कमा विकास गर्ने र उक्त नाफा उपभोक्ता समुहले आपसमा बाड्ने ।

यसरी बिभीन्न क्षेत्रमा भूमिसुधार गरेमा यसले राष्ट्रीय स्तरमा कृषी उत्पादन बढाउन, पर्यावरणीय सन्तुलन कायम गर्न, स्वस्थ्य र निरोगी जनसक्ती निर्माण गर्न, पर्यटन व्यवसायमा विकाश गर्न ठुलो योगदान दिन्छ । विश्वका ठुला क्षेत्रफल भएका विकसीत राष्ट्रले

समेत समाधान गर्न नसकेको कान्तीकारी
भुमिसुधार नेपाल जस्तो सानो क्षेत्रफल भएको
राष्ट्रकोलागी चुनौतीको विषय हो । बैज्ञानीक
भुमिसुधारमा हामी ढिलो भैसक्यौं ।